

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 558

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 11 august 2009

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 774 din 12 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații	2-3	Decizia nr. 871 din 16 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), art. 3 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (2), art. 10, art. 11 și art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale	10-11
Decizia nr. 846 din 9 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției.....	3-4	Decizia nr. 872 din 16 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite	12-13
Decizia nr. 860 din 16 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 194 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale	5-6	Decizia nr. 874 din 16 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 106 alin. (2) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic	13-14
Decizia nr. 866 din 16 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II pct. 10 din Legea nr. 441/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, și a Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată	6-8	Decizia nr. 875 din 16 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2004 privind unele măsuri pentru finalizarea privatizării societăților comerciale aflate în portofoliul Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului și consolidarea unor privatizări	15-16
Decizia nr. 868 din 16 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 90/2007 pentru completarea art. 9 din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat	8-9		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 774

din 12 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, excepție ridicată de Adrian Florea și Gavan Nicolae Florea în Dosarul nr. 11.818/280/2007 al Tribunalului Argeș — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 13 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 11.818/280/2007, **Tribunalul Argeș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 23 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații**, excepție ridicată de Adrian Florea și Gavan Nicolae Florea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii susțin că prevederile criticate sunt neconstituționale, întrucât termenul în care se poate formula cererea de anulare a unei hotărâri a adunării generale a asociațiilor — 15 zile —, indiferent de cauza de nulitate a acesteia, creează o excepție nepermisă de la regula imprescriptibilității acțiunii privind nulitatea absolută a unui act juridic și constituie o îngădire a drepturilor constituționale ale persoanelor interesate. Pe de altă parte, prevăzând doar calea extraordinară de atac a recursului împotriva hotărârii instanței de fond, deci doar două grade de jurisdicție, dispozițiile criticate aduc atingere principiului egalității în drepturi a cetățenilor și accesului liber la justiție.

Tribunalul Argeș — Secția civilă consideră excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 23 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 31 ianuarie 2000, texte de lege care au următorul conținut: „(1) *Hotărârile luate de adunarea generală în limitele legii, ale actului constitutiv și ale statutului sunt obligatorii chiar și pentru membrii asociații care nu au luat parte la adunarea generală sau au votat împotriva.*”

(2) *Hotărârile adunării generale, contrare legii, actului constitutiv sau dispozițiilor cuprinse în statut, pot fi atacate în justiție de către oricare dintre membrii asociații care nu au luat parte la adunarea generală sau care au votat împotriva și au cerut să se insereze aceasta în procesul-verbal de ședință, în termen de 15 zile de la data când au luat cunoștință despre hotărâre sau de la data când a avut loc ședința, după caz.*

(3) *Cererea de anulare se soluționează în camera de consiliu de către judecătoria în circumscripția căreia asociația își are sediul. Hotărârea instanței este supusă numai recursului.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16, 21 și 53.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

În legătură cu încălcarea art. 21 din Constituție, în jurisprudența sa anterioară, Curtea Constituțională a examinat dacă liberul acces la justiție este compatibil cu instituirea unor proceduri speciale, inclusiv în ceea ce privește exercitarea căilor de atac. Astfel, prin Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Curtea Constituțională a statuat că liberul acces la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care justiția se îndeplinește. Instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești este de competență exclusivă a legiuitorului. Această soluție decurge din dispozițiile constituționale ale art. 126 alin. (2), potrivit cărora „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, precum și din cele ale art. 129, în conformitate cu care, „*împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”.

Condiționând valorificarea unui drept de exercitarea sa în interiorul unui anumit termen, legiuitorul nu a procedat cu intenția de a restrânge accesul liber la justiție, ci exclusiv pentru a instaura un climat de ordine, indispensabil, în vederea exercitării dreptului constituțional prevăzut de art. 21, prevenind astfel abuzurile și asigurând protecția drepturilor și intereselor legitime ale celorlalte părți. De altfel, Curtea a statuat în mod constant că reglementarea de către legiuitor, în limitele competenței ce i-a fost conferită prin Constituție, a condițiilor de exercitare a unui drept — subiectiv sau procesual —, inclusiv prin instituirea unor termene, nu constituie o restrângere a exercițiului acestuia, ci doar o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa abuzivă, în detrimentul altor titulari de drepturi, în egală măsură ocrotite.

Așa fiind, termenul instituit prin textul de lege criticat are în vedere soluționarea procesului cu celeritate, în absența lui

cererea în anulare putând fi formulată oricând, fapt ce ar fi de natură a genera o stare de perpetuă incertitudine în ceea ce privește raporturile juridice stabilite printr-o hotărâre a adunării generale a asociațiilor, afectând astfel grav stabilitatea care trebuie să le caracterizeze.

De asemenea, Curtea a statuat în jurisprudența sa că semnificația art. 21 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia accesul la justiție nu poate fi îngădit prin lege, este aceea că nu se poate exclude de la exercițiul drepturilor procesuale pe care le-a stabilit nicio categorie sau grup social. Legiuitorul însă poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalități de exercitare a drepturilor procedurale, astfel încât accesul liber la justiție nu înseamnă accesul, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, excepție ridicată de Adrian Florea și Gavan Nicolae Florea în Dosarul nr. 11.818/280/2007 al Tribunalului Argeș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 846

din 9 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

de Curtea de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 840/59/2008.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 227D/2009—nr. 231D/2009 și nr. 240D/2009—nr. 250D/2009, având același obiect al excepției de neconstituționalitate.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 227D/2009—nr. 231D/2009 și nr. 240D/2009—nr. 250D/2009 la Dosarul nr. 226D/2009.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. I și II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției, excepție ridicată din oficiu

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 227D/2009—nr. 231D/2009 și nr. 240D/2009—nr. 250D/2009 la Dosarul nr. 226D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 10 decembrie 2008 pronunțate în dosarele nr. 840/59/2008, nr. 2.984/30/2008, nr. 703/59/2008, nr. 328.1/115/2008, nr. 2517.1/30/2008, nr. 4.036/30/2008, nr. 565.1/108/2008, nr. 7223.1/30/2007, nr. 727.1/108/2008, nr. 3783.2/108/2007, nr. 3.450/30/2008, nr. 895/115/2008, nr. 2307.1/30/2008, nr. 3.414/30/2008, nr. 4576.1/108/2007, nr. 3084.2/108/2007 și nr. 8803.1/30/2007, **Curtea de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției**, excepție ridicată din oficiu de această instanță.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008, în privința celor două articole criticate, a fost adoptată cu încălcarea exigențelor constituționale ale art. 115 alin. (4) din Constituție. Se arată că invocarea, în expunerea de motive a ordonanței de urgență, a necesității unificării practicii judiciare nu este de natură a justifica situația extraordinară ce urma a fi reglementată. Unificarea practicii judiciare se realizează prin promovarea unui recurs în interesul legii, și nu prin adoptarea unei ordonanțe de urgență.

De asemenea, se mai apreciază că celelalte motive invocate de Guvern pentru adoptarea ordonanței de urgență în cauză vizează chestiuni cu implicații economice, reglementate de art. III—VI ale ordonanței de urgență, și nu pot justifica situația extraordinară ce a stat la baza modificării competenței de judecată în materia litigiilor de muncă în care este implicat personalul din sistemul justiției.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru

a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este inadmisibilă.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată a devenit inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. I și II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 462 din 20 iunie 2008, aprobată prin Legea nr. 76/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 231 din 8 aprilie 2009.

În susținerea neconstituționalității textelor legale criticate se invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 115 alin. (4) privind condițiile de adoptare a ordonanțelor de urgență.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține că, prin Decizia nr. 104 din 20 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73 din 6 februarie 2009, a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art. I și II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției.

Ulterior, prin articolul unic pct. 1 și 2 din Legea nr. 76/2009, dispozițiile art. I și II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008 au fost abrogate în mod expres.

Având în vedere cele de mai sus, în conformitate cu prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I și II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției urmează a fi respinsă ca devenită inadmisibilă.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I și II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției, excepție ridicată din oficiu de Curtea de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale în dosarele nr. 226D/2009—nr. 231D/2009 și nr. 240D/2009—nr. 250D/2009.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 860

din 16 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 194 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 194 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie în Dosarul nr. 3.097/117/2008.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.097/117/2008, **Curtea de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 194 din Legea nr. 19/2000**. Excepția a fost ridicată din oficiu de către instanța de judecată, într-o cauză ce are ca obiect soluționarea recursului declarat împotriva unei sentințe civile prin care i s-a respins reclamantului Alexandru Bartalus contestația la decizia de pensionare, reținându-se de către instanța de judecată imposibilitatea legală de recunoaștere a stagiului de cotizare realizat în sistemul militar la stabilirea drepturilor de pensie în sistemul public.

În motivarea excepției de neconstituționalitate Curtea de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile art. 15 alin. (2), ale art. 44, ale art. 47 alin. (2) din Constituție și ale art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, refuzul legiuitorului de a valorifica, la stabilirea drepturilor de pensie, întregul stagiul de cotizare realizat de pensionar conduce la conferirea caracterului iluzoriu al principiilor obligativității și contributivității, deoarece, deși obligat la plata contribuțiilor sociale, acesta nu beneficiază de contraprestația cuvenită. Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pronunțate în Cauza *Buchen contra Cehiei*, 2002, noțiunea de „bun” înglobează orice interes al unei persoane de drept privat ce are o valoare economică, astfel încât dreptul la pensie poate fi asimilat dreptului de proprietate și, ca atare, interdicția prevăzută de dispozițiile de lege criticate echivalează cu o expropriere. O asemenea interdicție nu reflectă caracterul necesar al intervenției legiuitorului și nu este proporțională cu scopul urmărit, din moment ce are drept consecință ignorarea

completă a stagiului de cotizare realizat în sistemul militar. De asemenea, instanța de judecată consideră că se încalcă și principiul neretroactivității legii, deoarece dispozițiile criticate creează posibilitatea ca un act normativ ulterior să reglementeze situații născute anterior intrării sale în vigoare într-o modalitate lipsită de cerința previzibilității legii la momentul stagiului de cotizare în sistemul militar.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum reiese din dispozitivul încheierii Curții de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie, îl constituie dispozițiile art. 194 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, cu modificările și completările ulterioare. Însă, din motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că instanța de judecată consideră că numai alin. (2) al acestui articol este neconstituțional și, prin urmare, numai acesta reprezintă obiectul excepției de neconstituționalitate.

Astfel, dispozițiile art. 194 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 au următorul conținut: *„În situația prevăzută la alin. (1) prestațiile de asigurări sociale în sistemul public se stabilesc numai pentru stagiul de cotizare realizat în acest sistem.”*

Alin. (1) al art. 194, la care face referire textul de lege criticat, are următorul conținut: *„Între sistemul public și celelalte sisteme proprii de asigurări sociale, neintegrate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, inclusiv sistemul pensiilor militare, se recunosc reciproc stagiile de cotizare, respectiv vechimea în muncă sau vechimea în serviciu, în vederea deschiderii drepturilor la pensie pentru limită de vârstă, de invaliditate și de urmaș, precum și a altor drepturi de asigurări sociale prevăzute de prezenta lege.”*

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că au fost încălcate dispozițiile constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, ale art. 44 referitoare la dreptul de proprietate, ale art. 47 alin. (2) privind dreptul la

pensie, precum și dispozițiile art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 93 din 5 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 154 din 28 februarie 2008, s-a pronunțat cu privire la dispozițiile de lege criticate, prin raportare la prevederile art. 47 alin. (2) din Constituție, statuând că, potrivit acestora, cetățenii au dreptul la pensie și la alte forme de asigurări sociale și măsuri de protecție socială, în condițiile stabilite de lege. În realizarea acestui principiu constituțional, legiuitorul are libertatea să stabilească drepturile de asigurări sociale convenite cetățenilor, condițiile și criteriile de acordare a acestora, modul de calcul al lor, în raport cu posibilitățile create prin resursele financiare disponibile, și să le modifice în concordanță cu schimbările ce se produc în resursele economico-financiare.

Potrivit actualei concepții a legiuitorului în reglementarea pensiei și a altor drepturi de asigurări sociale, nu se mai practică metoda compensărilor între diferite sisteme de asigurări sociale. Astfel, atât Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cât și Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat prevăd recunoașterea reciprocă între aceste sisteme a stagiului de cotizare, respectiv a perioadelor de vechime în serviciu, dar numai în vederea deschiderii dreptului la pensie ori a altor drepturi de asigurări sociale. Orice persoană care are vechime în ambele sisteme beneficiază de pensie sau de alte drepturi în fiecare sistem, în raport cu stagiul de cotizare ori vechimea realizată în sistemul respectiv. În mod firesc și logic, nu se pot valorifica anii de

vechime dintr-un sistem pentru obținerea de sporuri în celălalt sistem.

Totodată, prin Decizia nr. 820 din 9 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 18 ianuarie 2007, Curtea a statuat că această prerogativă a legiuitorului nu poate fi considerată ca o încălcare a principiului constituțional al neretroactivității legii civile atât timp cât dispozițiile de lege se aplică de la data intrării lor în vigoare pentru viitor.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluțiile și considerentele deciziilor menționate își mențin valabilitatea și în cauza de față.

În ceea ce privește invocarea în susținerea excepției a dispozițiilor constituționale referitoare la proprietate, Curtea constată că prevederile de lege criticate nu contravin art. 44 din Legea fundamentală și nici art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție și, de asemenea, că sunt în deplin acord cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Astfel, atât fosta Comisie, cât și Curtea Europeană a Drepturilor Omului au statuat în mod constant că dispozițiile art. 1 din Protocolul nr. 1 nu garantează dreptul de a dobândi un anumit bun, ci acestea se aplică numai cu privire la bunurile actuale ale reclamantului; acesta nu se poate plânge de o atingere adusă dreptului său de proprietate câtă vreme nu demonstrează existența lui (Hotărârea Comisiei Europene a Drepturilor Omului din 1996, în Cauza *Lupuleț contra României*). Or, în cauza de față, reclamantul are dreptul la pensie, iar faptul că nu i se ia în calcul decât stagiul de cotizare realizat în sistemul Legii nr. 19/2000, iar nu și cel realizat în baza Legii nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, ceea ce ar duce la o pensie în cuantum superior, nu este de natură să îi încalce dreptul de proprietate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 194 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie în Dosarul nr. 3.097/117/2008.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 866

din 16 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II pct. 10 din Legea nr. 441/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, și a Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător

Tudorel Toader — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Carmen-Cătălina Gliga — procuror
Patricia Marilena Ionea — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II pct. 10 din Legea nr. 441/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, și a Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Peterson Company Liability Limited” — S.R.L. în Dosarul nr. 2.103/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a V-a comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cererii depuse la dosar prin care autorul excepției solicită înscrierea în fals intelectual a citației și a raportului judecătorului-raportor, arătând că prin ridicarea excepției de neconstituționalitate se consideră a fi în proces cu Parlamentul, iar nu cu Oficiul Național al Registrului Comerțului. De asemenea, arată că raportul nu precizează în mod expres cum se soluționează în contradictoriu cu Oficiul Național al Registrului Comerțului recursurile promovate de comercianți la curțile de apel împotriva încheierilor pronunțate de judecătorul delegat la oficiul registrului comerțului de pe lângă tribunale.

Reprezentantul Ministerului Public, arătând că instanța de contencios constituțional nu este competentă să soluționeze o astfel de cerere, solicită respingerea acesteia ca fiind inadmisibilă.

Deliberând, Curtea respinge cererea formulată de autorul excepției, arătând că nu este de competența sa să soluționeze cele solicitate.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond reprezentantului Ministerului Public.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că legiuitorul este liber ca, în considerarea unor situații specifice, să instituie norme speciale de procedură.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.103/2/2008, **Curtea de Apel București — Secția a V-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II pct. 10 din Legea nr. 441/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, și a Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Peterson Company Liability Limited” — S.R.L. din Eforie Nord, reprezentată de Petre Dumitrașcu, în calitate de președinte.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că legitimarea procesuală a Oficiului Național al Registrului Comerțului nu este justificată, astfel că procedura față de acesta și intervenția sa în proces sunt „nule de drept”. În consecință, consideră că sunt încălcate prevederile art. 16 alin. (1) și (2), art. 21 alin. (3) și (4), art. 125 alin. (2) și art. 135 alin. (2) din Constituție.

Curtea de Apel București — Secția a V-a comercială consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că textul de lege criticat se aplică tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare. De asemenea, consideră că nu se încalcă nici accesul liber la justiție, atât timp cât părților li se asigură posibilitatea de a formula calea de atac împotriva hotărârii judecătorului delegat. De altfel, arată că art. 126 alin. (2) din Constituție atribuie legiuitorului prerogativa stabilirii competenței și procedurii de judecată, inclusiv în condiții speciale. În sfârșit,

consideră că prevederile de lege criticate nu aduc nicio restrângere libertății comerțului.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. II pct. 10 din Legea nr. 441/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, și a Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată. Legea a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 955 din 28 noiembrie 2006.

Textul de lege criticat are următoarea redactare:

— Art. II pct. 10: *„După articolul 26 se introduce un nou articol, articolul 26¹, cu următorul cuprins:*

«Art. 26¹. — (1) Oficiul Național al Registrului Comerțului are legitimare procesuală activă și poate interveni în orice proces privind înregistrări în registrul comerțului, interesul fiind prezumat și constând în respectarea cerințelor generale ale activității comerciale.

(2) Cererile introduse de Oficiul Național al Registrului Comerțului, în temeiul prezentei legi, nu sunt supuse taxei de timbru și nici timbrului judiciar.»

Autorul excepției consideră că aceste texte de lege sunt contrare următoarelor texte din Constituție: art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 21 prin care se instituie dreptul la un proces echitabil și se interzice înființarea unor instanțe extraordinare, art. 126 alin. (2) prin care se arată că numai prin lege se stabilesc competența instanțelor de judecată și procedura de judecată și art. 135 alin. (2) lit. a) privind obligația statului de a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției pune în discuție legitimarea procesuală activă a Oficiului Național al Registrului Comerțului (O.N.R.C.) în procesele privind înregistrările în registrul comerțului, întrucât acesta nu este parte în litigiul dedus judecătii.

Față de această critică, Curtea reține că însuși textul de lege criticat precizează care este justificarea intervenției procesuale a O.N.R.C., aceasta constând în nevoia de a asigura respectarea cerințelor generale ale activității comerciale.

Normele constituționale referitoare la asigurarea unui proces echitabil nu interzic intervenția într-un litigiu a unor persoane sau instituții în vederea apărării unor interese sau drepturi care sunt puse în discuție cu prilejul soluționării aceluși litigiu, în măsura în care părțile nu sunt împiedicate să își exercite în continuare dreptul la apărare și să se bucure de toate garanțiile specifice unui proces echitabil.

Referitor la încălcarea principiului egalității cetățenilor în fața legii, consacrat de art. 16 din Constituție, Curtea constată că nici

această susținere nu este întemeiată, întrucât dispozițiile procedurale atacate nu instituie un tratament juridic diferențiat pentru persoane aflate în situații similare. Instituirea unor norme de procedură speciale, în deplin acord cu prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție, nu are nici ea semnificația încălcării principiului egalității în drepturi a cetățenilor, atât timp cât aceasta este justificată de existența unor elemente specifice ce caracterizează acea procedură, reprezentate în speță de natura obiectului și a intereselor legitime puse în discuție.

Cât privește critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție, Curtea, având în vedere că prevederile art. II pct. 10 din Legea nr. 441/2006 reglementează norme de procedură, iar nu aspecte privind desfășurarea activității economice, consideră că dispozițiile constituționale privind obligația statului de a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție nu sunt incidente în cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II pct. 10 din Legea nr. 441/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, și a Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Peterson Company Liability Limited” — S.R.L. în Dosarul nr. 2.103/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a V-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 868

din 16 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 90/2007 pentru completarea art. 9 din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că extinderea aplicării prevederilor textului de lege criticat pentru o perioadă anterioară intrării sale în vigoare, așa cum dorește autorul excepției, ar însemna o încălcare a principiului neretroactivității legii civile, prevăzut de art. 15 alin. (2) din Constituție.

CURTEA,

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 90/2007 pentru completarea art. 9 din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, excepție ridicată de Ion Catinca, Constantin Ion, Florin Camen, Anastase Ghiorghisor, Grigore Gheorghiuță, Ion Vochin, Ion Mureșan, Nicolae Stan, Vasile Gherasim, Eftene Șerban, Soare Oneață, Gelu Tătaru, Mircea Rusu, Alexandru Ștefan, Constantin Popescu, Mihai Nechita, Dumitru Mazilu, Titi Georgescu, Aurel Rusu, Marin Peta, Eugen Negru, Constantin Dobre, Constantin Enache, Mihalache Turtoi, Ion Pleșa, Ioan Tărcan, Ion Mihai, Ioan Milea și Amilcar Bloțu în Dosarul nr. 5.838/3/2007 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 5.838/3/2007, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 90/2007 pentru completarea art. 9 din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat.** Excepția a fost ridicată de Ion Catinca, Constantin Ion, Florin Camen, Anastase Ghiorghisor, Grigore Gheorghiuță, Ion Vochin, Ion Mureșan, Nicolae Stan, Vasile Gherasim, Eftene Șerban, Soare Oneață, Gelu Tătaru, Mircea Rusu, Alexandru Ștefan, Constantin Popescu, Mihai Nechita, Dumitru Mazilu, Titi

Georgescu, Aurel Rusu, Marin Peta, Eugen Negru, Constantin Dobre, Constantin Enache, Mihalache Turtoi, Ion Pleșa, Ioan Tărcan, Ion Mihai, Ioan Milea și Amilcar Bloțu cu prilejul soluționării unei cauze civile având ca obiect obligația de a face.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile art. II din Legea nr. 90/2007 sunt contrare principiului constituțional al egalității în drepturi. Astfel, arată că, deși prin Legea nr. 90/2007 s-a instituit beneficiul recalculării pensiilor cadrelor militare care aveau calitatea de pensionar militar la data intrării în vigoare a Legii nr. 164/2001, cu luarea în calcul a prevederilor referitoare la condițiile deosebite și speciale de muncă, se păstrează totuși o diferențiere între cadrele militare ieșite la pensie înainte de data intrării în vigoare a Legii nr. 164/2001 și cele ieșite la pensie ulterior, deși munca s-a desfășurat în aceleași condiții.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că prevederile de lege criticate nu instituite discriminări, astfel că sunt conforme art. 16 alin. (1) din Constituție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că art. II din Legea nr. 90/2007 nu contravine principiului constituțional al egalității în drepturi, întrucât acesta nu este sinonim cu uniformitatea, iar situații diferite justifică instituirea unui tratament juridic diferit. Faptul că drepturile de pensie recalculate conform art. 9 alin. (5) din Legea nr. 164/2001 se acordă și se plătesc de la data intrării în vigoare a Legii nr. 90/2007 reprezintă o opțiune a legiuitorului, care nu contravine Legii fundamentale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctul de vedere solicitat asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. II din Legea nr. 90/2007 pentru completarea art. 9 din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 11 aprilie 2007, dispoziții potrivit cărora „*Drepturile de pensie recalculate conform art. 9 alin. (5) din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu completările aduse prin prezenta lege, se acordă și se plătesc de la data intrării în vigoare a prezentei legi, în termenul legal de prescripție.*”

Autorii excepției consideră că acest text de lege este contrar prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin art. I din Legea nr. 90/2007 se introduce alin. (5) la art. 9 din Legea nr. 164/2001, prin care este extinsă incidența prevederilor referitoare la condițiile de muncă, normale, deosebite sau speciale, și pentru cadrele militare care aveau calitatea de pensionar militar la data intrării în vigoare a Legii nr. 164/2001.

Art. II din Legea nr. 90/2007, care constituie obiect al prezentei excepții de neconstituționalitate, prevede că drepturile de pensie recalculate ca urmare a introducerii art. 9 alin. (5) în Legea nr. 164/2001 se vor acorda și se vor plăti de la data intrării în vigoare a Legii nr. 90/2007. Această prevedere nu face decât să asigure o aplicare a legii în acord cu principiul neretroactivității legii în timp. Astfel, extinderea efectelor prevederilor art. 9 alin. (5) din Legea nr. 164/2001 înainte de intrarea în vigoare a acestei dispoziții, ca urmare a introducerii sale prin Legea nr. 90/2007, ar avea semnificația unei aplicări retroactive a acestei prevederi de lege, contrare dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție.

Așa cum s-a arătat în mod constant în jurisprudența Curții Constituționale, situația juridică diferită în care se află anumite persoane în funcție de succesiunea legilor în timp, potrivit principiului *tempus regit actum*, nu are semnificația unei discriminări și, în consecință, nu este contrară principiului egalității în drepturi a cetățenilor consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 90/2007 pentru completarea art. 9 din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, excepție ridicată de Ion Catinca, Constantin Ion, Florin Camen, Anastase Ghiorghisor, Grigore Gheorghită, Ion Vochin, Ion Mureșan, Nicolae Stan, Vasile Gherasim, Eftene Șerban, Soare Oneață, Gelu Tătaru, Mircea Rusu, Alexandru Ștefan, Constantin Popescu, Mihai Nechita, Dumitru Mazilu, Titi Georgescu, Aurel Rusu, Marin Peta, Eugen Negru, Constantin Dobre, Constantin Enache, Mihalache Turtoi, Ion Pleșa, Ioan Tărcan, Ion Mihai, Ioan Milea și Amilcar Bloțu în Dosarul nr. 5.838/3/2007 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 871

din 16 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), art. 3 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (2), art. 10, art. 11 și art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), art. 3 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (2), art. 10, art. 11 și art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială Agenția de pază „Professional Style” — S.R.L. din Drobeta-Turnu Severin în Dosarul nr. 9.883/225/2008 al Judecătoriei Drobeta-Turnu Severin.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 9.883/225/2008, **Judecătoria Drobeta-Turnu Severin a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), art. 3 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (2), art. 10, art. 11 și art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale**. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială Agenția de pază „Professional Style” — S.R.L. din Drobeta-Turnu Severin într-o cauză civilă având ca obiect o ordonanță de plată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textele de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale care consacră dreptul la un proces echitabil. Astfel, arată că cererea privind ordonanța de plată este analizată de instanță doar prin prisma susținerilor creditoarei, fără a se cerceta existența caracterului cert, lichid și exigibil al creanței, ceea ce constituie un abuz.

Judecătoria Drobeta-Turnu Severin apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale, deoarece, prin aceste reglementări, părțile beneficiază de un proces echitabil, iar prin prisma probelor administrate, instanța este în măsură să stabilească dacă creanța este certă, lichidă și exigibilă.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului,

precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale, sens în care arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 a fost adoptată pentru a stabili măsuri pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată asumate prin contracte comerciale și pentru stabilirea unor proceduri simplificate de soluționare a acțiunilor în justiție având ca obiect asemenea obligații. Dispozițiile criticate nu pun nicio parte interesată în imposibilitatea de a se adresa instanței de control judiciar, prin exercitarea căilor de atac, și asigură îndeplinirea exigențelor care condiționează, într-o societate democratică, procesul echitabil și dreptul la apărare. Liberul acces la justiție este compatibil cu instituirea unor proceduri speciale, pentru situații deosebite, așa cum de altfel reiese și din dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele de vedere solicitate cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), al art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 alin. (1), art. 3 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (2), art. 10, art. 11 și art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din 31 octombrie 2007, cu modificările ulterioare.

Textele de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 2 alin. (1): „*Prezenta ordonanță de urgență se aplică creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani care rezultă din contracte comerciale.*”;

— Art. 3 alin. (1): „*Creanța produce dobânzi după cum urmează:*

a) *în cazul contractelor încheiate între comercianți, potrivit art. 43 din Codul comercial;*

b) *în cazul contractelor încheiate între comercianți și o autoritate contractantă, fără a fi necesară punerea în întârziere a debitorului:*

(i) *dacă în contract a fost fixat un termen de plată, din ziua următoare acestui termen;*

(ii) *dacă data sau termenul de plată nu este fixată/fixat în contract:*

— *după 30 de zile de la data primirii de către debitor a facturii sau a oricărei alte asemenea solicitări de plată;*

- dacă data primirii facturii ori a unei solicitări echivalente de plată este incertă, după 30 de zile de la recepția mărfurilor sau prestarea serviciilor;
- dacă solicitarea de plată a fost comunicată înainte de a primi mărfurile sau serviciile, la expirarea unui termen de 30 de zile de la primirea mărfurilor sau prestarea serviciilor;
- dacă legea sau contractul stabilește o procedură de acceptare ori de verificare, permițând certificarea conformității mărfurilor sau serviciilor, iar debitorul a primit factura ori solicitarea de plată la data verificării sau anterior acestei date, la expirarea unui termen de 30 de zile de la ultima dintre aceste date.”;

— Art. 5 alin. (1) și (2): „(1) Cererea privind creanța de plată a prețului se depune la instanța competentă pentru judecarea fondului cauzei în primă instanță.

(2) În cazul litigiilor privitoare la obligații de plată rezultând din contracte comerciale nu este necesară parcurgerea, în prealabil, a etapei concilierii directe prevăzute la art. 720¹ din Codul de procedură civilă.”;

— Art. 10: „(1) În cazul în care, ca urmare a verificării cererii pe baza înscrisurilor depuse, a declarațiilor părților, precum și a celorlalte probe administrate, constată că cererea este întemeiată, instanța emite o ordonanță de plată, în care se precizează suma și termenul de plată.

(2) Dacă debitorul recunoaște o parte a pretențiilor creditorului, instanța emite o ordonanță de plată parțială pentru suma ce corespunde părții necontestate a creanței, stabilind termenul de plată.

(3) Termenul de plată nu va fi mai mic de 10 zile și nici nu va depăși 30 de zile de la data comunicării ordonanței de plată. Judecătorul nu va putea stabili alt termen de plată decât dacă părțile se înțeleg în acest sens.

(4) Ordonanța de plată se va comunica fiecărei părți de îndată, potrivit prevederilor Codului de procedură civilă.”;

— Art. 11: „În cazul în care instanța, examinând probele cauzei, pronunță o ordonanță de plată numai pentru o parte din creanța pretinsă, creditorul poate formula cerere de chemare în judecată potrivit dreptului comun pentru a obține obligarea debitorului la plata restului datoriei.”;

— Art. 12: „(1) Procedura prevăzută la art. 5—8 și la art. 10 nu va depăși 90 de zile de la data introducerii cererii creditorului.

(2) Termenul prevăzut la alin. (1) nu include perioadele de întârziere ce sunt în culpa creditorului.”

Autorul excepției consideră că aceste texte de lege sunt contrare dispozițiilor art. 21 alin. (3) și art. 24 din Constituție privind dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare, precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, textele de lege criticate, precum și prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007, în ansamblul său, Curtea constată că susținerile autorului excepției sunt lipsite de temei. Astfel, acesta susține că, în procedura reglementată de actul normativ criticat, instanța va emite o ordonanță de plată împotriva debitorului fără a verifica caracterul cert, lichid și exigibil al creanței și fără a lua în considerare eventualele apărări invocate de debitor.

Or, Curtea reține că înseși prevederile art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007, prevederi ce constituie obiect al excepției de neconstituționalitate, circumscriu aplicarea acestui act normativ doar în cazul existenței unor creanțe certe, lichide și exigibile, a căror dovadă creditorul trebuie să o facă potrivit art. 6 alin. (1) lit. c) din ordonanță, care prevede: „Cererea introdusă potrivit prevederilor art. 5 cuprinde:

[...] c) suma ce face obiectul creanței, temeiul de fapt și de drept al obligațiilor de plată, perioada la care se referă acestea, termenul la care trebuia făcută plata și orice element necesar pentru determinarea datoriei.”;

În vederea soluționării acestei proceduri, debitorul este citat, având posibilitate formulării unei întâmpinări împotriva cererii creditorului, întâmpinare pe care instanța o va analiza și o va admite în cazul în care va constata temeinicia ei.

Prin urmare, atât debitorul, cât și creditorul se bucură, pe parcursul procedurii reglementate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 de toate garanțiile specifice desfășurării unui proces echitabil.

De altfel, Curtea Constituțională a mai analizat unele dintre dispozițiile de lege care constituie obiect al prezentei excepții de neconstituționalitate și cu alte prilejuri, reținând că acestea nu încalcă prevederile constituționale privind dreptul la un proces echitabil, sens în care poate fi amintită Decizia nr. 1.170 din 6 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 840 din 15 decembrie 2008.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), art. 3 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (2), art. 10, art. 11 și art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială Agenția de pază „Professional Style” — S.R.L. din Drobeta-Turnu Severin în Dosarul nr. 9.883/225/2008 al Judecătorei Drobeta-Turnu Severin.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 872

din 16 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (3)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite, excepție ridicată de Societatea Comercială „Fido Dido” — S.R.L. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 3.990/117/2007 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în acest sens, respectiv Decizia nr. 699/2007.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 12 decembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 3.990/117/2007, **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (3) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Fido Dido” — S.R.L. din Cluj-Napoca.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că dreptul la un proces echitabil implică faptul că orice persoană care are calitatea de parte într-o procedură jurisdicțională, indiferent dacă este în materie civilă sau penală, trebuie să aibă posibilitatea rezonabilă de a-și prezenta opinia în fața tribunalului în condiții care să nu o dezavantajeze față de celelalte părți ale procesului.

Egalitatea cetățenilor în fața legii presupune și egalitatea de tratament juridic aplicabil părților dintr-un proces. Or, prin dispozițiile derogatorii cuprinse în ordonanța criticată, sub aspectul limitării accesului la mai multe grade de jurisdicție, se aduce atingere liberului acces la justiție pentru apărarea unui drept legitim și principiului egalității în drepturi a cetățenilor. Autorul mai arată că „restabilirea egalității de tratament juridic dintre părți nu poate avea loc decât prin readucerea procedurii aprobării tacite pe făgașul firesc, acela al dreptului procesual civil, respectiv prin supunerea procedurii de judecată dublului sau triplului grad de jurisdicție”.

Mai mult, din analiza dispozițiilor legale criticate se constată că această normă constituie o restrângere a drepturilor procesuale ale reclamantului, persoană fizică sau juridică, fără

ca această limitare să îndeplinească condițiile prevăzute în art. 53 alin. (1) din Constituție.

Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază excepția ca fiind neîntemeiată, deoarece accesul la justiție nu presupune accesul la toate mijloacele procedurale prin care se îndeplinește justiția.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile criticate sunt constituționale, legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca și modalități de exercitare a drepturilor procedurale. Principiul liberului acces la justiție presupune posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza procedurile în formele și în modalitățile instituite de lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, îl constituie prevederile art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 25 aprilie 2003, aprobată prin Legea nr. 486/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 22 noiembrie 2003, dispoziții care au următorul conținut: *„Hotărârile se redactează în termen de 10 zile de la pronunțare și sunt irevocabile.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 11, 16, art. 21 alin. (1) și (2) și art. 53, precum și dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 2 din Protocolul 7 la convenție și ale art. 14 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispoziția legală criticată a mai format obiect al controlului de constituționalitate prin Decizia nr. 251/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 622 din 18 iulie 2005, și prin Decizia nr. 480/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 924 din 17 octombrie 2005, instanța constituțională respingând excepția cu un atare obiect.

Cu acele prilejuri, a reținut că „prevederea criticată prin excepția de neconstituționalitate, potrivit căreia hotărârile pronunțate de instanțele judecătorești în această materie sunt irevocabile, nu încalcă prevederile Constituției sau pe cele ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Constituția nu cuprinde prevederi care să stabilească căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești,

stabilind doar, în art. 129, că acestea se exercită *«în condițiile legii»*.”

Soluția pronunțată de Curtea Constituțională prin deciziile menționate, precum și considerentele care au stat la baza acestora își păstrează valabilitatea și în cauza de față, întrucât nu se invocă elemente noi, de natură a schimba această jurisprudență.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite, excepție ridicată de Societatea Comercială „Fido Dido” — S.R.L. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 3.990/117/2007 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 874

din 16 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 106 alin. (2) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 106 alin. (2) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, excepție ridicată de Colegiul Național „Silvania” din Zalău în Dosarul nr. 3.470/84/2008 al Tribunalului Sălaj — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.470/84/2008, **Tribunalul Sălaj — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 106 alin. (2) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic**. Excepția a fost ridicată de Colegiul Național „Silvania” din Zalău cu prilejul soluționării unei acțiuni civile având ca obiect obligația de a face.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat instituie o discriminare între cadrele didactice și celelalte categorii socio-profesionale. Astfel, în cazul celor dintâi, art. 106 alin. (2) din Legea nr. 128/1997 prevede acordarea unui ajutor pentru deces din bugetul asigurărilor sociale în cuantum de 5 salarii ale persoanei decedate, în timp ce pentru ceilalți salariați, care cotizează sub imperiul aceluiași norme la bugetul asigurărilor sociale, potrivit art. 126 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, este prevăzut un ajutor de deces în cuantum de un singur salariu. În opinia sa, nicio lege nu trebuie să producă privilegii în favoarea unor categorii de salariați care nu au un statut special, așa cum sunt persoanele cu handicap sau alte categorii cu statut bine definit, care necesită ajutoare suplimentare din partea societății și care contribuie în același mod la formarea bugetului de asigurări sociale.

Tribunalul Sălaj — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate nu este fondată. În acest sens, amintește

considerentele reținute de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Duchez contra Franței* și Cauza *Beian contra României*, în care s-a arătat că există discriminare atât timp cât diferența de tratament aplicat unor subiecte de drept aflate în situații analoage nu are justificare legitimă, obiectivă și rezonabilă. Or, acordarea ajutorului de deces pentru cadrele didactice într-un quantum diferit în raport cu cel acordat celorlalte categorii socio-profesionale, care se supun prevederilor Legii nr. 19/2000, are în vedere complexitatea și importanța pentru societate a activității personalului didactic și didactic auxiliar.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, deoarece acordarea ajutorului în caz de deces este un drept ce face parte din categoria drepturilor de asigurări sociale, care, potrivit art. 47 alin. (2) din Constituție, sunt stabilite de către legiuitor sub aspectul conținutului, limitelor și condițiilor de acordare. Prin urmare, fiind la latitudinea legiuitorului, acesta poate institui un tratament juridic diferențiat, în considerarea unor situații obiectiv diferite, fără a contraveni dispozițiilor constituționale ce consacră egalitatea în drepturi a cetățenilor, respectiv în considerarea situației diferite în care se află personalul didactic față de alte categorii de persoane. De asemenea, arată că egalitatea nu este sinonimă cu uniformitatea, ci se apropie mai degrabă de proporționalitate, deoarece diversitatea situațiilor concrete trebuie să fie reflectată în norma juridică, ce trebuie să se adapteze diferitelor circumstanțe. În legătură cu cele arătate, invocă și Decizia Curții Constituționale nr. 248/2008, prin care a fost respinsă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 106 alin. (2) din Legea nr. 128/1997.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale concretizată în Decizia nr. 248/2008.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele de vedere solicitate asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 106 alin. (2) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 16 iulie 1997, dispoziții potrivit cărora: „În caz de deces al unui cadru didactic sau didactic auxiliar, cuantumului ajutorului acordat celor îndreptățiți este de cinci salarii ale persoanei decedate, din bugetul asigurărilor sociale.”

Autorul excepției consideră că aceste prevederi de lege sunt contrare dispozițiilor art. 16 din Constituție referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că art. 106 alin. (2) din Legea nr. 128/1997 a mai constituit obiect al excepției de neconstituționalitate în raport cu aceleași dispoziții constituționale și aceleași critici precum cele invocate în prezenta cauză.

Astfel, prin Decizia nr. 248 din 6 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 273 din 7 aprilie 2008, Curtea, respingând ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, reținea că „legiuitorul a reglementat, într-adevăr, un regim juridic diferit sub aspectul cuantumului ajutorului de deces în cazul cadrelor didactice în raport cu categoriile socio-profesionale care se supun prevederilor Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, [...] însă această diferență de tratament se sprijină pe considerentele pe care le-a avut în vedere legiuitorul pornind de la complexitatea, responsabilitatea și importanța pentru societate a activității personalului didactic și didactic auxiliar.”

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziei amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 106 alin. (2) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, excepție ridicată de Colegiul Național „Sylvania” din Zalău în Dosarul nr. 3.470/84/2008 al Tribunalului Sălaj — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 875

din 16 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2004 privind unele măsuri pentru finalizarea privatizării societăților comerciale aflate în portofoliul Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului și consolidarea unor privatizări

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2004 privind unele măsuri pentru finalizarea privatizării societăților comerciale aflate în portofoliul Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului și consolidarea unor privatizări, excepție ridicată de Societatea Comercială „Ateliere Centrale” — S.A. din Criscior, județul Hunedoara, în Dosarul nr. 973/57/2008 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că în dosar a fost depusă o cerere din partea autorului excepției prin care solicită Curții Constituționale acordarea unui nou termen de judecată, în vederea angajării unui apărător.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererii formulate.

Deliberând, Curtea Constituțională respinge cererea de amânare, deoarece autorul cererii nu a învederat motive temeinice care să justifice acordarea unui nou termen, pentru angajarea unui apărător având suficient timp de la data invocării excepției, 17 februarie 2009, până în prezent.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 24 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 973/57/2008, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 47 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2004 privind unele măsuri pentru finalizarea privatizării societăților comerciale aflate în portofoliul Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului și consolidarea unor privatizări, excepție ridicată de Societatea Comercială „Ateliere Centrale” — S.A. din Criscior, județul Hunedoara.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul, în esență, consideră că dispozițiile art. 47 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2004 încalcă prevederile referitoare la garantarea și ocrotirea proprietății private cuprinse în art. 44

din Constituție, deoarece anulează toate înlesnirile la plată acordate societăților comerciale, potrivit prevederilor Legii nr. 137/2002, indiferent de cauzele nerespectării condițiilor și a termenelor în care s-au acordat înlesnirile și fără nicio raportare la buna sau reaua-credință a beneficiarului acestor înlesniri. Dispozițiile legale criticate contravin, de asemenea, și dispozițiilor art. 45 și 135 din Constituție, deoarece nu prevăd actul prin care se dispune anularea înlesnirilor, termenul prin care se emite acest act și faptul că el produce fapte numai pentru viitor.

Curtea de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, deoarece critica vizează interpretarea și aplicarea legii.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază excepția ca fiind întemeiată, prevederile legale criticate dând expresie preocupării statului pentru a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile a art. 47 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2004 privind unele măsuri pentru finalizarea privatizării societăților comerciale aflate în portofoliul Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului și consolidarea unor privatizări, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 385 din 30 aprilie 2004, texte de lege care au următorul conținut: „(1) Pe perioada derulării înlesnirilor la plată acordate societăților comerciale prin ordin comun, potrivit prevederilor Legii nr. 137/2002, cu modificările și completările ulterioare, se suspendă aplicarea oricăror măsuri de executare silită începute de către instituția publică implicată asupra societății comerciale și nu se va face niciun demers pentru instituirea unor noi astfel de măsuri.

(2) Nerespectarea condițiilor și a termenelor în care s-au acordat înlesnirile prevăzute în ordinul comun atrage anularea

acestora, începerea sau continuarea, după caz, a executării silite.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 44, 45 și 135 din Constituție.

Analizând criticile de neconstituționalitate, Curtea observă că autorul excepției este, de fapt, nemulțumit de modul evaziv de redactare a prevederilor art. 47 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2004 și vizează completarea textului de lege criticat în sensul că acesta să prevadă actul prin care se dispune anularea înlesnirilor, termenul prin care se emite acest act și faptul că el produce fapte numai pentru viitor.

Astfel, Curtea constată că argumentele pe care se întemeiază excepția vizează lacune ale dispozițiilor criticate, care se doresc a fi complinite prin efectuarea controlului de

constituționalitate. Însă o atare operație excedează competenței Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra problemelor de drept, fără a putea modifica sau completa prevederea legală supusă controlului. Circumscrisă rolului său de „legiuitor negativ”, Curtea Constituțională nu poate emite noi norme juridice, fie ele și numai cu rol complinitor, și nici să le modifice pe cele existente într-un sistem normativ; ea poate doar să constate incompatibilitatea ce, eventual, ar exista între o normă de reglementare primară și Legea fundamentală. De altfel, critica are ca obiect și o problemă de corelare legislativă, întrucât susținerile autorului excepției privesc modul de interpretare și aplicare a unor texte legale, aspecte ce intră în competența exclusivă a instanțelor judecătorești.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2004 privind unele măsuri pentru finalizarea privatizării societăților comerciale aflate în portofoliul Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului și consolidarea unor privatizări, excepție ridicată de Societatea Comercială „Ateliere Centrale” — S.A. din Criscior, județul Hunedoara, în Dosarul nr. 973/57/2008 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 432802